

Publicerad 2004-12-12 11:12 av Agneta Bergman Fredrikson

Vad är jag?

Mitt är ett av de fyra elementen;
luft, vatten eld och jord.
Luft känns rätt, oavsett ascendenten
Jag väger detta metaforiska ord.

Är jag besläktad med Sulfider?
Eller är jag snarare lik en Undin?
När de om mitt släktskap, i mitt inre, strider,
jag känner efter, -kanske ändå mer marin.

Jag älskar vatten, älskar vågen.
Vatten är ogripbart, såsom luft.
Vill Du fånga mig? Slå det ur hågen!
Vill Du styra mig? Det lär bli tufft.

Jag smakar på vatten och luft,
ur ett metaforiskt perspektiv.
Mitt resonemang bygger inte på förnuft.
Jag är nog snarare meditativ.

Jag lämnar gärna min kropp,
låter mitt sinne, mitt jag, fara,
på en gränslös resa utan stopp.
Med syftet, att sväva, bara vara.

Kanske har ibland min resa ett mål.
Resan kan också vara resans avsikt,
att söka efter präktighetens håll,
finna fantasin, men ändå mer likt
att söka harmoni i livets skåål.

Nej, luft är nog mera sant,
att låta sinnet resa ditt jag strävar,
till en imaginär bundsförvant.
Du som ser, hör, gör så att jag svävar.

Vatten må vara hotfullt för många.
Men det förflyttar sig inte med samma
lätthet som luft, möjligen som ånga.

Flyktighet och jag är ett och samma.

Jag kan bara konstatera
med ledning av min metod
att stegvis slutleda genom att resonera
att luft var det element som återstod.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Agneta Bergman Fredrikson med Poeter.se id #356 innehar upphovsrätten